

Ruta Ignasiana de Manresa

La Cova és un dels espais essencials de la Ruta Ignasiana de Manresa, un itinerari per 22 llocs que recorden l'estada de Sant Ignasi a la ciutat l'any 1522.

Ruta Ignaciana de Manresa

La Cova es uno de los espacios esenciales de la Ruta Ignaciana de Manresa, un itinerario por 22 lugares que recuerdan la estancia de San Ignacio en la ciudad el año 1522.

Santuari de la Cova: 93 875 15 79

Santuario de la Cova: +34 93 875 15 79

Camí de la Cova, s/n. 08241 Manresa

Horaris / Horarios:

De març a octubre / de marzo a octubre

De dimarts a dissabte / De martes a sábado

De 10 a 13h i de 16 a 19h

Diumenges i dies de precepte / Domingos y días de precepto

De 10h a 12h

Dilluns / Lunes

Tancat / cerrado

De novembre a febrer / de noviembre a febrero

De dimarts a dissabte / De martes a sábado

De 10 a 13h i de 15 a 18h

Diumenges i dies de precepte / Domingos y días de precepto

Matins de 10h a 12h

Dilluns / Lunes

Tancat / cerrado

 www.facebook.com/ManresaTurisme

 [@ManresaTurisme](https://twitter.com/ManresaTurisme)

 www.instagram.com/manresaturisme

Foto portada: Toni Galera

www.covamanresa.cat - www.manresaturisme.cat

LA COVA
DE SANT
IGNASI

MANRESA
Cor de Catalunya

la petjada del sant

La huella del santo

Català - Castellano

Les petjades de Sant Ignasi

Ignasi de Loiola (1491-1556) és una de les figures més influents de la història de la humanitat i, al mateix temps, qui més projecció internacional ha donat a Manresa, on va viure durant quasi un any (1522-1523).

Les experiències viscudes per Ignasi a Manresa el van ajudar a consolidar la transformació que havia iniciat a Loiola, quan va decidir abandonar la carrera militar per dedicar-se a la meditació i a la vida contemplativa. Segons va relatar ell mateix, a la ciutat del Cardener va tenir un seguit d'experiències místiques que resultarien decisives en la redacció dels *Ejercicios Espirituales*.

Las huellas de San Ignacio

Ignacio de Loyola (1491-1556) es una de las figuras más influyentes de la humanidad y, al mismo tiempo, la que más proyección internacional ha dado a Manresa, donde vivió durante casi un año (1522-1523).

Las experiencias vividas por Ignacio en Manresa le ayudaron a consolidar la transformación que había iniciado en Loyola, cuando decidió abandonar la carrera militar para dedicarse a la meditación y a la vida contemplativa. Según relató él mismo, en la ciudad del Cardener tuvo una serie de experiencias místicas que resultarían decisivas en la redacción de los *Ejercicios Espirituales*.

Genís Saez

Santuari de la Cova

L'entorn del riu Cardener en el seu pas per Manresa es caracteritza per les balmes naturals excavades a la roca per la força del vent i la pluja. En aquestes balmes hi habitaven ermitans durant el segle XVI. En una d'elles Ignasi s'hi recollia per pregar. Segons la tradició, allà va començar la redacció dels *Exercicis Espirituals*. El complex actual edificat sobre aquestes balmes està format, d'una banda, pel Santuari de la Cova, i de l'altra, pel Centre Internacional d'Espiritualitat Ignasiana (abans anomenat Casa d'Exercicis), que data de 1894 i és obra de Joan Martorell. Tot el conjunt monumental és una bona mostra de l'arquitectura jesuítica i, sobretot, de l'art barroc català. A més del seu interès artístic, és tot un símbol per als membres de la Companyia de Jesús, ja que és considerat el lloc on van germinar les idees del seu fundador.

Santuario de la Cova

El entorno del río Cardener a su paso por Manresa se caracteriza por la presencia de grutas naturales excavadas en la roca por la fuerza del viento y la lluvia. Durante el siglo XVI, estas grutas estaban habitadas por ermitaños. Ignacio solía recogerse en una de ellas para rezar. Según la tradición, fue allí donde inició la redacción de los *Ejercicios Espirituales*. El complejo actual, edificado sobre esas grutas, se compone, por una parte, del Santuario de la Cueva y, por otra, del Centro Internacional de Espiritualidad Ignaciana (anteriormente llamado Casa de Ejercicios), obra de Joan Martorell de 1894. Todo el conjunto monumental constituye una notable muestra de la arquitectura jesuítica y especialmente del arte barroco catalán. Además de su interés artístico, es todo un símbolo para los miembros de la Compañía de Jesús, puesto que se considera el lugar donde germinaron las ideas de su fundador.

Exterior del Santuari

Façana lateral barroca

Mostra de la teatralitat del barroc, consta de tres sectors: la coveta, l'avantcova i l'església del santuari. S'estructura en tres nivells: basament nu, cos central amb pilars jònics i finestres adovellades, i cos superior amb àngels músics i òculs el·líptics. Data del segle XVII i és obra de Joan Grau i de Francesc Grau.

La façana de l'església

És una mostra de l'arquitectura jesuítica i del barroc català. Al centre, s'hi observa una fornícula amb l'escultura del sant amb una ploma i el llibre dels *Exercicis Espirituals*, emmarcat per columnes corínties. A sobre, la rosassa oval simbolitza la il·luminació divina.

Exterior del Santuario

Fachada lateral barroca

Muestra de la teatralidad del barroco, consta de tres sectores: la coveta (o pequeña cueva), la antecueva y la iglesia del santuario. Se estructura en tres niveles: basamento desnudo, cuerpo central con pilares jónicos y ventanas adoveladas, y cuerpo superior con ángeles músicos y óculos elípticos. Data del siglo XVII y es obra de Joan Grau y de Francesc Grau.

La fachada de la iglesia

Constituye un importante ejemplo de la arquitectura jesuítica y del barroco catalán. En el centro destaca una hornacina con la escultura del santo, que sujeta una pluma y el libro de los *Ejercicios Espirituales*, enmarcado por columnas corintias. Encima, el rosetón oval simboliza la iluminación divina.

Jordi Play

Jordi Play

Interior del Santuari

Església

Construïda entre 1750 i 1763, és formada per una planta de nau única amb capelles entre contraforts, comunicades entre si, amb una tribuna superior amb gelosia.

Espai d'acolliment

Podem trobar-hi la porta del 1625, per la qual s'entrava a la Coveta fins el 1900, i l'arrambador de marbre del 1900 que cobria bona part de la roca de la Coveta. També hi podem veure els nou medallons amb relleu d'alabastre de Josep Sunyer (1720).

Avantcova

Fins al segle XIX era l'espai dedicat al culte, però amb l'edificació de l'església va esdevenir el vestíbul d'accés a la Coveta. Va ser ornamentat, entre el 1906 i el 1919, pel pintor jesuïta Martín Coronas.

Coveta

Es tracta de l'espai ignasià per excel·lència. És una balma sobre el Cardener excavada per l'erosió fluvial del terciari. Al segle XVII es va ornamentar amb un retaule d'alabastre de Joan Grau que mostra la figura del sant escrivint els *Exercicis Espirituals* a Manresa.

Interior del Santuario

Iglesia

Construïda entre 1750 y 1763, está formada por una planta de nave única con capillas entre contrafuertes, comunicadas entre sí, con una tribuna superior con celosía.

Espacio de acogida

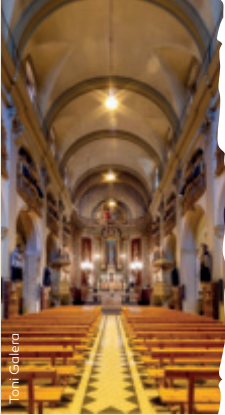
Conserva la puerta de 1625, que hasta 1900 daba acceso a la cueva, así como el arrimadero de mármol de 1900 que cubría buena parte de la roca de la cueva. También incluye los nueve medallones con relieve de alabastro de Josep Sunyer (1720).

Antecueva

Hasta el siglo XIX era el espacio dedicado al culto, pero con la edificación de la iglesia se convirtió en el vestíbulo de acceso a la cueva. Fue decorado entre 1906 y 1919 por el pintor jesuita Martín Coronas.

La Cova

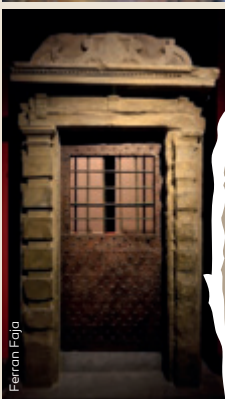
La Coveta, que en catalán significa pequeña cueva, constituye el espacio ignaciano por excelencia. Es una gruta sobre el río Cardener excavada por la erosión fluvial del terciario. En el siglo XVII fue ornamentada con un retablo de alabastro de Joan Grau que muestra la figura del santo escribiendo los *Ejercicios Espirituales* en Manresa.

Toni Gáltera

Toni Gáltera

Ferran Fojo

Toni Gáltera

La ruta ignasiana de Manresa

La ruta ignaciana de Manresa

Avui la ruta ignasiana de Manresa recorre un total de 22 llocs, sis dels quals destaquen per la seva rellevància en la biografia del sant.

Llocs destacats:

Capella del Rapte (antic Hospital de Santa Llúcia). Lloc on Ignasi va ser acollit per primer cop, tot just arribar a Manresa.

Museu Comarcal de Manresa (antic Col·legi de Sant Ignasi). Primera residència dels jesuïtes a la ciutat, ampliada al segle XVIII amb la construcció de l'església i el col·legi.

Basilica de la Seu

Ignasi va freqüentar la Seu, basílica del segle XIV obra de Berenguer de Montagut, on va tenir com a conseller espiritual el canonge Joan Bocotavi.

Centre d'interpretació del carrer del Balç

Habilitat a l'entorn d'un carrer medieval cobert, mostra quin aspecte tenia la Manresa de l'època de Pere III el Cerimoniós, una de les èpoques de màxim esplendor de la ciutat, dos segles abans que arribés Ignasi.

Espai Manresa 1522, la ciutat d'Ignasi

(antic Convent de Sant Domènec) Ignasi es va allotjar més d'un cop al desaparegut convent de Sant Domènec (també conegut com convent dels Predicadors), on va experimentar un dels moments més intensos de la seva estada a Manresa.

En un tram del claustre de l'antic convent s'ha habilitat un espai museogràfic que explica la Manresa que va conèixer Ignasi.

Actualmente la ruta ignaciana de Manresa recorre un total de 22 lugares de interés, seis de los cuales destacan por su relevancia en la biografía del santo. Se trata de una red de espacios con una fuerte carga simbólica, envueltos de historias reales, anécdotas y leyendas. Los lugares ignacianos esenciales de Manresa, además de la Cova, son:

Capilla del Rapto (antiguo Hospital de Santa Lucía). Lugar donde Ignacio fue acogido por primera vez, recién llegado a Manresa.

Museo Comarcal de Manresa (antiguo Colegio de San Ignacio). Primera residencia de los jesuitas en la ciudad, ampliada en el siglo XVIII con la construcción de la iglesia y el colegio.

Basilica de la Seu

Ignacio frecuentó la Seu, basílica del siglo XIV obra de Berenguer de Montagut, donde tuvo como consejero espiritual al canónigo Joan Bocotavi.

Centro de interpretación de la calle del Balç Habilitado en el entorno de un calle medieval cubierta, muestra el aspecto que habría tenido la Manresa de la época de Pedro III el Ceremonioso, una de las épocas de máximo esplendor de la ciudad, dos siglos antes de la llegada de Ignacio.

Espacio Manresa 1522, la ciudad de Ignacio (antiguo Convento de Santo Domingo) Ignacio se alojó en más de una ocasión en el desaparecido convento de Santo Domingo, (conocido también como convento de los Predicadores), donde experimentó uno de los momentos más intensos de su estancia en Manresa. En un tramo del claustro del antiguo convento se ha habilitado un espacio museo-gráfico que muestra cómo era la Manresa que conoció Ignacio.